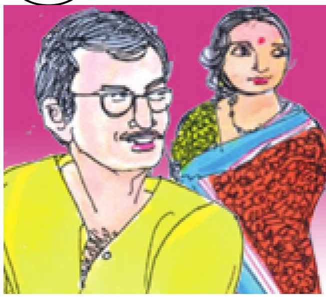

స్వాతివానకోసం

- పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ మాటలు వింటూనే మీనాక్షి తెల్లమొహం వేసింది.

హారిక తల్లివైపు విసుగ్గా చూస్తూ "ఏంటమ్మా నువ్వు. అసలే ఆంటీ ఆందోళన పడుతూ ఉంటే నువ్వు మరీ బెదరగొడుతున్నావే" అంటూ మీనాక్షి వైపు తిరిగి "మీరు వెళ్ళండి ఆంటీ నేను ఇప్పుడే వస్తాను" అంది.

"సరేలేమ్మా, కాస్త తొందరగా రా" అంటూ హడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది మీనాక్షి.

చేతిలో పుస్తకాలు లోపలపెట్టి మీనాక్షి వెనుకే వెళ్తున్న కూతురితో అంది ఇందిర "అన్నం తిని వెళ్ళవే" అని.

"వచ్చాక తింటాలేమ్మా" అంటూ తల్లి సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా ఎదురింటి వైపు సాగిపోయింది. వెళ్తూనే "ఎక్కడున్నాడాంటీ, విద్యా" అని అడిగింది హారిక.

"అదిగో ఆ గదిలో ఉన్నాడమ్మా" అంది మీనాక్షి కొడుకు ఉన్న గదిని చూపిస్తూ.

హారిక గదిలోకి వెళ్ళేసరికి విద్యాసాగర్ టేబుల్ మీద తల పెట్టుకుని ఏడుస్తూ ఉన్నాడు.

"విద్యా ఏమిటిది?" అంటూ మృదువుగా అతడి తలమీద చేయి వేసింది హారిక.

ఆమె చేతిని తన రెండు చేతులతో గట్టిగా పట్టుకుని "నువ్వైనా చెప్పక్కా... ఇంతమంచి అవకాశం పోగొట్టుకుంటే మళ్ళీ రాదని" అన్నాడు విద్యాసాగర్ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ.

"సరే, చెప్తానులే ఏడవకు. కళ్ళు తుడుచుకో ముందు. అసలు అన్నం తిన్నావా ఈ పూట?" అనడిగింది హారిక అనునయంగా.

"లేదమ్మా పాటల కోచింగ్‌కు వెళ్ళనిస్తే అన్నం తింటానని పేచీ పెట్టి కూర్చున్నాడు. ఏం చేసేది నేను?" అంది మీనాక్షి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతం అవుతూ.

"ముందు ప్లేటులో అన్నం పెట్టుకు రండి ఆంటీ, తింటాడు" అంది హారిక.

"నాకేం వద్దు. నన్ను కోచింగ్‌కు వెళ్ళనిస్తేనే తింటాను" అన్నాడు విద్యాసాగర్ మొండిగా.

"దాని గురించి తర్వాత మాట్లాడదాం. చూడు విద్యా నువ్వు త్వరగా అన్నం తినేస్తే నేను మాట్లాడేసి వెళ్ళి అన్నం తింటాను. అసలే నాకు చాలా ఆకలిగా ఉంది" అంది హారిక.

"అయ్యో నువ్వింకా అన్నం తినలేదా అమ్మా? సరే నేను వెళ్ళి ఇద్దరికీ అన్నం పెట్టుకొస్తాను" అంటూ వెళ్ళబోయింది మీనాక్షి.

"వద్దాంటీ, నేను ఇంటికి వెళ్ళి తింటాలెండి" అంది హారిక మొహమాటంగా.

"భలేదానివే ఇప్పుడు టైమెంతయిందో తెలుసా? రెండు దాటింది. ఇంకా ఎప్పుడు తిందామని ఒకవేళ అన్నం చాలదని బెంగపడుతున్నావా, ఏమిటి? నేను వండిందంతా అలాగే ఉంది. వాడు తినలేదని నేనూ తినలేదు. ముందు మీరిద్దరూ తినండి. నాకు చాలకపోతే అమ్మనడిగి తెచ్చుకుంటాను" అంటూ మీనాక్షి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది అన్నం తెచ్చేందుకు.

హారిక భోజనం చేయలేదని వినడంతోనే విద్యాసాగర్ ఇంకేమీ మాట్లాడకుండా అన్నం తినేశాడు.

వాళ్ళిద్దరూ అన్నాలు తిన్నాక, పళ్ళాలు రెండూ తీసుకువెళ్ళి సింకులో పడేసి తాను కూడా వడ్డించుకుంది మీనాక్షి.

"ఇప్పుడు చెప్పు విద్యా ఏమిటి నీ ప్రోబ్లెమ్? అనడిగింది హారిక.

"ఏముంది? టి.విలో సింగింగ్ కాంపిటీషన్స్ ఉన్నాయని అడ్వర్‌టైజ్ చేస్తున్నారు. ఈసారి ఎలాగైనా నేను అందులో పార్టిసిపేట్ చేసి విన్ అవ్వాలని ఉంది. అలా చేయాలంటే మంచి కోచింగ్ తీసుకోవాలి. దానికోసం వెళతానంటే అమ్మ వద్దంటోంది" అన్నాడు విద్యాసాగర్ విచారంగా మొహం పెట్టి.

"మరి పరీక్షలు? ఈ సంవత్సరం ఎమ్.సెట్ కూడా ఉంది కదా" అంది హారిక ప్రశ్నార్థకంగా.

"పరీక్షలు నెక్స్ట్ ఇయర్ రాస్తానక్కా. ఈ ఛాన్స్ పోతే మళ్ళీ రాదు నాకు" అన్నాడు విద్యాసాగర్ ఉద్వేగంగా.

"బాగుంది విద్యా ఈ ఛాన్స్ పోతే మళ్ళీ రాదు, నిజమే కానీ ఒకవేళ నువ్విందులో విజయం సాధించలేకపోతే రెండిటికీ చెడిన రేవడివి కావా? అటు చదువూ పోతుంది, ఇటు నువ్వు అనుకున్నదీ పొందలేవు. ఆ తరువాత ఏం చేద్దామని?" అంది హారిక.

"ఎందుకు గెలవను? తప్పక గెలుస్తాను. అందులో విన్ అయితే గీతా మాధురీ, ఉషా, హేమచంద్ర, శ్రీకృష్ణల్లా నేను కూడా సినిమా ఛాన్సులు కొట్టవచ్చు. పేరుతో పాటు బోలెడు డబ్బు సంపాదించవచ్చు. ఆ హేమచంద్ర చూడూ, గాయకుడుగానే కాక, మ్యూజిక్ డైరెక్షన్ కూడా చేస్తున్నాడు. వాళ్ళలా నేనూ కావాలని నా ఆశ. నేనిప్పుడు చదువుకుని ఉద్యోగం చేసేదెందుకు? డబ్బు సంపాదనకే కదా! అది ఇలా సంపాదిస్తాను" అన్నాడు విద్యాసాగర్ ఊహల్లో తేలిపోతూ.

"అంతా బాగానే ఉంది. ఒకవేళ నీ ప్రయత్నం విఫలమైతే పరిస్థితి ఏమిటో ఆలోచించావా? మబ్బుల్లో నీళ్ళు చూసి, ముంత ఒలకబోసుకున్నట్లు అవుతుంది విద్యా" అంది హారిక అతడి వంక సూటిగా చూస్తూ.

"ఏంటక్కా నువ్వు కూడా అమ్మలా చాదస్తంగా మాట్లాడుతున్నావు? ఎవరైనా ఏ పనైనా తలపెట్టేటప్పుడు సక్సెస్ అవుతామనే తలపెడతారు గానీ ఫెయిల్ అవుతామని కాదుగదా? నేనూ అంతే రెండో థాట్ లేదు నాకు" అన్నాడు విద్యాసాగర్ స్థిరంగా.

అతడి మాటలు విని ముచ్చట పడినట్లుగా నవ్వుతూ, "ఆ కాన్ఫిడెన్స్ ఉంటే మంచిదే విద్యా. కానీ కీడెంచి మేలెంచమన్నారు పెద్దలు. మీ అమ్మా నాన్నగారు నిన్ను ఇంజనీర్‌ని చేయాలని, నీ తమ్ముడ్ని డాక్టర్ని చేయాలని ఎన్నో కలలు కన్నారని నీకూ తెలుసు. మీ నాన్నగారుండగా చాలా బాగా చదివేవాడిని. ఇంటర్ ఫస్ట్ ఇయర్‌లో నైంటీ టూ పర్సెంట్ మార్కులు వచ్చాయి నీకు. నీ మార్కులు చూసి మీ నాన్నగారెంతో మురిసిపోయారు.

నీకు ఎమ్‌సెట్‌లో మంచి రేంకే వస్తుందని అందరితో ఎంతో గొప్పగా చెప్పడం నేను కూడా విన్నాను.

కానీ దురదృష్టవశాత్తూ మీ నాన్నగారు పోయరు. అయినవాళ్ళు మోసం చేసి మీ ఆస్తిని దోచేశారు. ఇంత జరిగినా మీ అమ్మ మీ ఇద్దరి మీదా ఆశలు పెట్టుకుని బ్రతుకుతున్నారు. నువ్విలా పరీక్షలు రాయడం మానేసి అమ్మ ఆశలు కూలదోస్తావ్? నువ్వు చదువు మానేస్తే పై లోకాన ఉన్న మీ నాన్నగారి ఆత్మకు శాంతి ఉంటుందా? ఆలోచించు?

నీకు గొప్ప గాయకుడివి కావాలనే ఆశ ఉండడంలో తప్పులేదు. దానికోసం ప్రయత్నం చెయ్యి. ఎవరూ వద్దనరు. కానీ అదే సమయంలో అది నీ కెరీర్‌కి అవరోధంలా కాకుండా చూసుకో. ముందు నీ కెరీర్‌పై దృష్టి పెట్టి ఒక పొజిషన్‌కి చేరుకో. ఆ తరువాత నీ సింగింగ్ హాబీని ఎక్స్‌ట్రా క్వాలిఫికేషన్‌గా డెవలప్ చేసుకో. నీ చదువు నీ కన్నవాళ్ళ ఆశలు తీర్చడానికే కాదు. సంఘంలో నీకో స్థాయినీ, హోదానీ కల్పిస్తుంది. చదువుంటే ఎక్కడికి వెళ్ళినా పదిమందితో స్వేచ్ఛగా, ధాటిగా మాట్లాడగలుగుతావు.

ఇంటర్‌మీడియట్ అనేది బేసిక్ క్వాలిఫికేషన్. అది కూడా లేకుండా ఎక్కడికి వెళ్దామని, ఏం చేద్దామని?

నువ్విందాక అన్నావే హేమచంద్రా, శ్రీకృష్ణ, గీతా మాధురీ అని వాళ్ళంతా చదువు సంధ్యలు మానేసి, ఆ ఫీల్డులోకి వెళ్ళారనా నీ ఉద్దేశ్యం? చదువు కొనసాగిస్తూనే అందులో కొనసాగారు. నువ్వేమో ఈ కాంపిటీషన్‌లో విన్నయితే చాలు, అంతా సాధించినట్లే అనుకుంటున్నావు.

ఆ హేమచంద్ర జి.టి.విలో నేషనల్ లెవెల్‌లో పాడి ఎంతో గుర్తింపు పొందాడు. ఆ స్థాయికి చేరుకోవాలంటే పాటలు పాడడం ఒకటే వస్తే సరిపోదు విద్యా. ఇంగ్లీషులోనూ, హిందీలోనూ ధారాళంగా మాట్లాడగలిగే స్థాయికి ఎదగాలి. దాంతో ఎక్కడికి వెళ్ళినా నెగ్గుకు రాగలిగే సామర్థ్యం నీ స్వంతమవుతుంది. అప్పుడు విజయం నిన్ను వెదుక్కుంటూ వస్తుంది.

ఉదాహరణకి నా సంగతే తీసుకో. ఆర్ట్స్ గ్రూప్ తీసుకుని బి.ఏ చదువుతున్నానని అంతా నన్ను విచిత్రంగా చూస్తూ తేలిక చేసి మాట్లాడుతున్నారు. అయినా పట్టించుకోలేదు నేను. ఎందుకంటే నా గోల్ ఐ.ఏ.యస్ కనుక. అది సాధించేందుకు పబ్లిక్ ఎడ్మినిస్ట్రేషన్, పాలిటిక్స్ బాగా ఉపయోగపడతాయని బి.ఏలో ఆ సబ్జెక్ట్స్‌ని ఎంపిక చేసుకున్నాను. అఫ్‌కోర్స్ అవి తీసుకోకపోయినా ఐ.ఏ.యస్‌కి ప్రిపేర్ అవ్వచ్చు అనుకో అది వేరే విషయం.

ముఖ్యంగా నేను చెప్పేదేంటంటే మన లైఫ్‌కి మనం ఖచ్చితంగా ఒక గోల్‌ని ఏర్పరచుకోవాలి. దాని సాధన కోసం పట్టుదలగా కృషి చేయాలి. అప్పుడు సాధించలేనిది ఏమీ ఉండదు.

నీ ఫస్ట్ ప్రయారిటీ చదువుకిచ్చి ముందు దాని మీద కాన్‌సెన్ ట్రేట్ చెయ్యి. ఆ తరువాత నీ ఎక్స్‌ట్రా క్వాలిఫికేషన్స్ డెవలప్‌మెంట్ కోసం ఆలోచిద్దుగానీ" అంది హారిక లాలనగా.

హారిక సివిల్స్ ప్రిపేర్ అవుతుందనే విషయం వినడంతోనే, విద్యాసాగర్ ఆలోచనలో పడిపోయాడు. తన ఆలోచనను పక్కన పెట్టి "అక్కా, నువ్వు ఐ.ఏ.యస్‌కి ప్రిపేర్ అవుతున్నావా? మరెప్పుడూ చెప్పలేదే నువ్వు?" అన్నాడు ఆరాధనగా ఆమె వంక చూస్తూ.

"అవును, ఇప్పటి నుండీ అనవసరమైన పబ్లిసిటీ ఎందుకని ఎవరికీ చెప్పలేదు. ఐ.ఏ.యస్ కావాలనేది చిన్నప్పటినుండీ నా లైఫ్ యాంబిషన్. ఇప్పుడు సమయం వచ్చింది కనుక నీకు చెప్పానే కానీ, లేకపోతే ఇప్పట్లో ఎవరికీ ఈ విషయం చెప్పేదాన్ని కాదు. నా సంగతి సరే.. ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావు నువ్వు?" అనడిగింది హారిక.

"ఆలోచించి చూస్తే నువ్వు చెప్పినట్లు చేస్తేనే మంచిదనిపిస్తోందక్కా. ఇన్నాళ్ళూ నా పిచ్చిలో పడి అమ్మని చాలా బాధపెట్టాను. నేను త్వరగా డబ్బు సంపాదించి అమ్మని సంతోషపెట్టాలి అనుకున్నాను. దానికి ఇదే సరైన మార్గం అనుకున్నాను తప్ప నీలా ఇంత లోతుగా ఆలోచించలేదు" అన్నాడు విద్యాసాగర్ పశ్చాత్తాపపడుతున్నట్లుగా.

"అయిందేదో అయింది. ఇప్పటి నుండయినా చదువు మీద కాన్‌సెన్‌ట్రేట్ చేసి మంచి రాంకు సంపాదించు. అలా అని పాటలను వదిలేయమని చెప్పడం లేదు నేను. ఎందుకంటే పాట నీ ఊపిరి అని నాకు తెలుసు" అంది హారిక నవ్వుతూ.

"థాంక్స్ అక్కా నా మనసుని చాలా బాగా అర్థం చేసుకున్నావు. నువ్వు చెప్పినట్లే ముందు చదువు. ఆ తరువాతే పాట" అన్నాడు విద్యాసాగర్ హాయిగా నవ్వేస్తూ.

కొడుకు మాటలు విన్న మీనాక్షి ముఖం ఆనందంతో విప్పారింది.

"థేంక్స్ హారికా" అంటూ హారికను తన హృదయానికి హత్తుకుంది మీనాక్షి. మాటలకందని భావాన్ని ఆలింగనం ద్వారా అలా వ్యక్తం చేసింది మీనాక్షి.

"ఇందులో నాదేం లేదాంటీ. విద్య చాలా తెలివైనవాడు. మంచేదో, చెడేదో తెలుసుకున్నాడంతే. నే వస్తానాంటీ.. అమ్మ నాకోసం ఎదురు చూస్తూ ఉంటుంది" అంటూ వెళ్ళిపోయింది హారిక.

ఆమె వెళ్ళిన వంకే అలా చూస్తూ నుంచున్న మీనాక్షి మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి "సారీ అమ్మా, నిన్ను చాలా బాధపెట్టాను" అన్నాడు విద్యాసాగర్ కళ్ళు చెమరుస్తూ ఉండగా.

"బాధేం లేదు నాన్నా. ఆస్తులు పోయినా తమ్ముడూ, నువ్వే నా సర్వమూ అనుకుని బ్రతుకుతున్నాను. మీరు ప్రయోజకులవ్వాలి. మనని చూసి నవ్విన వాళ్ళ నోరు మూయించాలి. ఆడది, అదేం చేయగలదు అన్నదానికి మీరు సరైన జవాబుగా నిలవాలి. అదే నా కోరిక" అంది మీనాక్షి డగ్గుత్తికతో.

"ఊరుకోమ్మా ఇక ముందెప్పుడూ నువ్వు కంటతడి పెట్టే పరిస్థితి రానివ్వను" అన్నాడు విద్యాసాగర్ స్థిరంగా.

కమల హారికను చిన్నబుచ్చాలని ఆమె చదువు గూర్చి ఎద్దేవా చేసిన తర్వాత మేనత్తని చూడాలని ఉన్నా, ఆ ఛాయలకు వెళ్ళడం మానుకుంది హారిక.

ఇందిర కూడా కూతుర్ని అక్కడకు వెళదాం రమ్మని వత్తిడి చేయడం మానేసింది.

హారికను కించపరచాలని చూసి దెబ్బ తిన్న కమల, హరిప్రసాద్, ఇందిరలు వచ్చినప్పుడు కాస్త జంకుగా అనిపించడంతో ఏదో తప్పు చేసినదానిలా వాళ్ళని తప్పించుకు తిరగసాగింది. వాళ్ళు కూడా కమలతో అంటీ ముట్టనట్లుగా ఉండిపోయారు.

కమల పనిలో సుగుణకు సాయపడుతూనే తన తీరిక సమయాన్నంతా జానకి దగ్గరే గడపసాగింది. ఆమె ప్రవర్తన చూసి రామచంద్ర ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు. పాతికేళ్ళ క్రితం అందరి పట్లా కమల ఎంత అభిమానంగా ఉండేదో అదే అభిమానాన్ని ఆయన తిరిగి ఇన్నాళ్ళకు మరదలిలో చూడగలిగాడు.

జానకి ఆనందానికయితే అవధులే లేవు. తనతో ఉల్లాసంగా కబుర్లు చెబుతూ, బుజ్జగించి అన్నం పెడుతూ అవసరమైతే కసురుకుని మందులు వేస్తున్న కమలని చూసి పూర్వపు రోజులు మళ్ళీ వచ్చాయని సంబరపడిపోయింది.

తన పెళ్ళయిన వెంటనే వెళ్ళిపోయిన కమల, ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత ఇక్కడికి రావడం వలన ఆమె గూర్చి వినడం తప్ప ప్రత్యేకించి సుగుణకు ఏమీ తెలియదు. కానీ ఈనాడు ఆమె తమతో వ్యవహరిస్తున్న తీరు చూశాక మనుష్యుల మధ్య అనుకోకుండా ఏవో తేడాలు వచ్చినా అవి స్థిరంగా ఉండిపోవని పాసింగ్ క్లౌడ్స్‌లా వచ్చిపోతాయని మనసుల్లో మమతలు ఎక్కడికీ పోవని అవి స్థిరంగా నిలిచి ఉంటాయని అనుకుంది సుగుణ.

మధ్య మధ్యలో భాస్కర్, శశికిరణ్‌లు ఫోన్ చేసి జానకి క్షేమ సమాచారాలుతెలుసుకుంటున్నారు. వారితో కాసేపు మాట్లాడడంతో అందరి మనసులూ ఉల్లాసంగా ఉండేవి.

ఒక మంచి మాట, ఒక ఆత్మీయపు స్పర్శ, ఎలాంటి కష్టాన్నైనా, బాధనైనా ఒటాఓంచకు చేస్తుందంటారు. అదే నిజమైంది వారి జీవితాల్లో. సంవత్సరం రోజులుగా ఆ ఇంటి సభ్యులంతా పడిన కష్టమంతా భాస్కర్, కమల, శశికిరణ్‌ల రాక వలన చేత్తో తీసేసినట్లు అంతా మాయమైపోయింది.

జానకి ఆరోగ్యం కొంత కుదుటపడటంతో ఆపరేషన్‌కు డేట్ నిర్ణయించారు. అలా నిర్ణయించిన వెంటనే జానకి ఆరోగ్యం దిగజారిపోయింది. బిపి, షుగర్ లెవెల్స్ అనూహ్యంగా పెరిగిపోయాయి.

ఆమె ఆరోగ్య పరిస్థితిని గమనించిన డాక్టర్స్ ఆమెకిలా జరగడం ఇప్పటికిది రెండోసారి. ఇదంతా చూస్తూంటే మీ మిసెస్ సమస్య కేవలం సైకలాజికల్ అనిపిస్తున్నది. నాకు తెలిసిన సైకాలజిస్ట్ ఒకరున్నారు ఆయన దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి కౌన్సిలింగ్ ఇప్పించండి" అన్నాడాయన.

"అక్కడికి తీసుకువెళ్తానంటే తను వస్తుందో రాదో సార్. మీరే వారిని ఇక్కడకు రప్పించే ఏర్పాటు చేయండి ప్లీజ్" అన్నాడు రామచంద్ర.

"సరే అలాగే చేద్దాం. అదే మంచిదేమో కూడా" అన్నారాయన.

"సర్, నన్ను చాలా రోజులుగా పట్టి పీడిస్తున్న సమస్య ఇది. ఈ ఆపరేషన్ వలన తనకేమీ.." అంటూ మాట పూర్తి చేయలేక నిస్సహాయంగా డాక్టరుగారి వంక చూశాడు రామచంద్ర కన్నీళ్ళు చిప్పిల్లుతూండగా.

"నో నో రామచంద్రగారూ, మీరలా అధైర్యపడకండి. రిస్క్ అనేది ఎక్కడయినా ఉంటుంది. కానీ మనమెప్పుడూ పాజిటివ్‌గానే ఆలోచించాలి మన అదృష్టం కొద్దీ నెక్స్ట్ వీక్ జపాన్‌కి చెందిన ప్రముఖ కార్డియాలజిస్ట్ కెంజికవాజిరీ వస్తున్నారిక్కడికి. వారి ఆధ్వర్యంలో ఐదుగురు హృద్రోగులకు చికిత్స చేయాలని నిర్ణయించాము. అందులో జానకి గారు ఒకరు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments